

شماره ۱۸۳۹
تاریخ ۱۵-۳-۸۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

این مصحف شریف شامل: سی جزء کامل

و با مشخصات:

خطاط	: عثمان طه (رسم الاملاء)
نوع خط	: نسخ
مترجم	: ابوالفضل بهرامپور
نوع ترجمه	: زیر
زبان ترجمه	: فارسی
قطع	: وزیری
تعداد سطور در هر صفحه	: چهارده
تعداد صفحات متن قرآن	: ۶۰۴ (مجموع صفحات: ۶۱۶)
نوبت چاپ	: اول
محل چاپ و چاپخانه	: تهران - آثار
تعداد	: پنج هزار جلد

در تاریخ ۸۷/۳/۲۱ از جهت صحت کتابت و انطباق با قرائت عاصم به روایت حفص در اداره کل نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحیح گردید که مراتب در پرونده شماره (۸۰۷۱۰۴۹۱۰۶۰۱۱۰۳۱۴۰۶۰۴۱۶) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات محمد با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می باشد.

بدیهی است انتشار این مصحف شریف پس از چاپ منوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن مشروط به تأیید مجدد و صدور مجوز کتبی اداره کل نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم خواهد بود.

و من الله التوفیق
سازمان دارالقرآن الکریم
۸۷/۳/۲۲

نشر محمد

نام کتاب:

قرآن کریم

ترجمه لفظی قرآن: استاد ابوالفضل بهرام پور

بکسط: عثمان طه

طراح دستی: قلم گیری: رنگ گذاری: اجرای نذیب:

خانم فریبا کاظمی و آقایان سعید عالمگیر، تهران و میثم عرب عامری

طراحی: امور وابسته: عکاسی: ویرایش: تصحیح: نظارت بر مراحل آماده‌سازی کتاب: آئینه نشر محمد

به سرپرستی مدیران: حمیدرضا و سعید عالمگیر، تهران

به کوشش استاد محمد عالمگیر، تهران

نوبت چاپ: اول، پاییز ۱۳۸۷

شمارگان: ۵۰۰۰

قطع: وزیری

تعداد صفحات: ۶۲۴

چاپ: آثار برتر

صحافی: شهرزاد

هر پروژه تولید یا همکاری: ناھید فرشادمنهر، منصوره میرفتاح، عباس عسگری، میثم عرب عامری

در پروژه پیش یا همکاری: منصور برات، حامد مجد باھوش، افشین عزیزی، بابک دارا فرین

و دیگر دوستانی که زحماتشان قابل تقدیر است.

دفتر مرکزی: هفت تیر، خیابان غفاری، پلاک ۷۳، طبقه سوم تلفن: ۸۸۳۰۹۷۵۷۹-۸۸۳۱۱۳۸۱ دورنگار: ۸۸۳۱۱۳۸۱

دفتر فروش: ناصر خسرو، کوچه حاج‌نایب، پلاک ۲۰ تلفن: ۳۳۱۳۲۸۱۹-۳۳۱۱۹۹۲۹-۳۳۱۵۸۷۷۹-۳۳۹۵۹۰۲۵

فروشگاه اینترنتی: نشر محمد WWW.MOHAMMADBOOK.COM-WWW.MR24JR

For sales: info@mohammadbook.com For production: production@mohammadbook.com

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۶-۱۲۴-۲ SMS: 1000331199

کلیه حقوق این اثر منطبق به ناشر و مطبوعه می‌باشد

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

عنوان قرار داد: قرآن - فارسی - عربی -
عنوان و نام پدیدآور: قرآن کریم -
ترجمه لفظی قرآن ابوالفضل بهرام پور -
مشخصات نشر: تهران، محمد (ص)، ۱۳۸۷ -
مشخصات ظاهری: ۶۱۹ ص -
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۶-۱۲۴-۲ -
وضعیت فهرست نویسی: فیا -
شکله افزوده: بهرام پور، ابوالفضل - ۱۳۲۰ -
مترجم: -
رده‌بندی کنگره: BP5A1387 -
رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۱۱ -
شماره کتاب شناسی ملی: ۱۲۲۱۳۰۷

ترجمه لفظی قرآن

ما برای قرآن دو ترجمه نوشته‌ایم: ترجمه صفحه مقابل همراه با معانی و ریشه واژگان که در حاشیه آمده است، و ترجمه حاضر که زیرنویس است. ترجمه‌های موجود با توجه به توضیحات داخل پرنتر و همسان نبودن حجم جمله‌های فارسی و عربی، موجب شده است که مقداری از ترجمه، زیر آیه بعدی برود. لذا انسان نمی‌تواند تشخیص دهد که ترجمه مورد نظر به کدام جمله قرآنی مربوط است. ولی در ترجمه حاضر با دقت تفسیری، هر جا شماره آیه قرار می‌گیرد، شماره ترجمه هم همان جا قرار گرفته است.

عبارات هر چه کوتاه‌تر باشد فصاحت آن قوی‌تر و روان‌تر خواهد بود ولی غالباً ترجمه‌های مقابل به دلیل پر حجم بودن آنها برای زیرنویس مناسب نیست. چند نمونه از ترجمه‌های موجود:

— آیه ۲۴۵ / بقره. مَنْ ذَا الَّذِي يَفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعُّهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ: کیست که به خدا «قرض الحسنه‌ای» دهد، (و از اموالی که خدا به او بخشیده، اتفاق کند) تا آن را برای او، چندین برابر کند؟ و خداوند است که (روزی بندگان را) محدود یا گسترده می‌سازد، (و اتفاق، هرگز باعث کمبود روزی آنها نمی‌شود). و به سوی او باز می‌گردید (و پاداش خود را خواهید گرفت). (با ۴۶ کلمه).

ترجمه‌ی حاضر: کیست که به خدا وام نیکو دهد تا چندین برابرش افزون کند؟ خداست که تنگدستی دهد و توانگری بخشد، و به سوی او بازگردانده می‌شوید. (با ۲۳ کلمه)

— آیه ۶۳ / قصص. آنها ما را نمی‌پرستیدند، (به اجبار نمی‌پرستیدند، یا شیطان‌ها و یا نفس اماره خود را می‌پرستیدند). (۱۶ کلمه).

ترجمه‌ی حاضر: اینان نه ما را، (که خود را) می‌پرستیدند. (۸ کلمه)

— آیه ۱۷۲ / بقره. جز این نیست که خدا (برای مصون ماندن شما از نیازهای جسمی و روحی) مردار و خون و گوشت خوک و حیوانی را که (هنگام ذبح) نام غیر خدا بر آن برده شده بر شما حرام کرده. پس کسی که (برای نجات جان‌اش از خطر) به خوردن آنها ناچار شود، در حالی که خواهان لذت نباشد و از حد لازم تجاوز نکند، گناهی بر او نیست؛ زیرا خدا بسیار آمرزنده و مهربان است. (با ۶۷ کلمه).

ترجمه‌ی حاضر: او تنها مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را جز به نام خدا ذبح شده باشد، بر شما حرام کرده است، و هر که بدون زیاده‌خواهی و تجاوز، (به خوردن آنها) ناگزیر شد، گناهی بر او نیست که خدا بخشنده مهربان است. (با ۴۲ کلمه).

— آیهی ۴۴/هود. و (پس از غرق کافران طبق اراده‌ی حتمی خدا) گفته شد: ای زمین آب خود فرو بر، و ای آسمان (از ریزش خود) باز ایست، و آب در زمین فرو شد و کار (حتمی) هلاکت کفار) پایان یافت و کشتی بر (کوه) جودی قرار گرفت و (از جانب حق یا فرشتگانش) گفته شد: مرگ و دوری (از رحمت حق) بر ظالمان باد! (با ۶۱ کلمه).

ترجمه‌ی حاضر: و گفته شد: ای زمین آب خود فرو بر، و ای آسمان باز ایست، و آب فرو شد و کار پایان یافت و [کشتی] بر جودی قرار گرفت و گفته شد: مرگ بر ستمگران. (با ۳۴ کلمه).

اشکالات تفسیری در برخی ترجمه‌ها

در این بخش هدف ما این نیست که بر ترجمه‌ها ایراد بگیریم و زحمات ارزشمند دیگران را مخدوش سازیم، بلکه می‌خواهیم بخش کوچکی از نکات مهم قرآنی را در اینجا منعکس کنیم که در ترجمه‌ها از آن غفلت شده است.

— آیهی ۴۳ / سوره‌ی طه. مفهوم کلی آیه این است که ای موسی و هارون! شما سراغ فرعون بروید و با او به نرمی سخن بگویید و حساسیت او را برنیزانید تا بلکه او راه یابد. آنها گفتند آیا ما را نزد فرعون می‌فرستی؟ ما خوف آن داریم که بر ما طغیان کند. فرمود: شما نگران نباشید، من با شمایم، می‌شنوم و می‌بینم، سراغ او بروید و بگویید ما رسولان خدایم و...
 إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ (۴۳) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لِّعَلَّهُ يَنْذَرُ أَوْ يَخْشَىٰ (۴۴) قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ (۴۵) قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ (۴۶) فَأَبَيَا فَعَرَضُوا زَسْوَاحِلَ الْيَمِّ لَمَسًا يَوْمَ يُدْعَىٰ إِلَىٰ الْيَوْمِئِذٍ أَتَاكُمْ مِنْهُمُ الرُّسُلُ أَنْ تَتَّقُوا اللَّهَ أَنْتُمْ وَآلَاكُمْ وَتَتَّقُوا اللَّهَ الْيَوْمَئِذٍ هُمْ شَرُّ الْبَرِّ (۴۷)

ترجمه‌ها: به سوی فرعون بروید که او به سرکشی برخاسته (۴۳) و با او سخنی نرم گوید شاید که پند پذیرد یا بترسد (۴۴) آن دو گفتند: پروردگار! ما می‌ترسیم که او بر ما آسیبی برساند یا آنکه سرکشی کند (۴۵) فرمود: نترسید، من همراه شمایم، می‌شنوم و می‌بینم (۴۶) به سوی او بروید و بگویید ما دو فرستاده‌ی پروردگار تویم — (۴۷)

— در ترجمه‌ها، آیهی ۴۳ «إِذْهَبَا» بروید ترجمه شده که صحیح است ولی در آیهی ۴۷ می‌بینیم «فَأَبَيَا» نیز، بروید معنی شده، در صورتی که به معنای «بیایید» است و اگر لغت به همان صورتی که هست ترجمه شود معارفی بلند به دست می‌آید. وقتی شما به کسی می‌گویید: به مشهد برو، معلوم می‌شود خود شما در مشهد نیستید ولی وقتی بگویید: فلانی! شما به مشهد بیا، معلوم می‌شود شما در مشهد حضور دارید. در این آیه خداوند می‌فرماید: شما نگران نباشید، من با شمایم، می‌شنوم و می‌بینم، بلکه من پیش از شما در مجلس فرعون

حاضر، «فَأَيُّاهُ» پس نزد او بیایید.

ترجمه‌ی حاضر: پس نزد او بیایید (من آنجا حاضر) و بگویید: ما دو فرستاده‌ی پروردگار
تویم.

— آیه‌ی ۱۹۶ / بقره: «فَمَا اسْتَسْرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلُقُوا زُفُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ»
آنچه از قربانی فراهم نشود (ذبح نکنید) و سرهای خود را نتراشید تا قربانی به محلش برسد (و
ذبح شود). اشکال این است که در اینجا گفته شده قربانی فراهم کنید و آن را ذبح نمایید، دوباره
می‌گوید سر نتراشید تا قربانی به محلش برسد و در آن جا ذبح شود.

ترجمه‌ی حاضر: هر قربانی که میسر است فراهم کنید و سرهای خود را نتراشید تا قربانی
به قربانگاه برسد.

— آیه‌ی ۱۳ / اتمام: «وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ» آنچه در شب و روز آرام (و تکاپو) دارد از
آن اوست. مترجم: «سَكَنَ» را به معنی آرام، در مقابل حرکت گرفته و به ناچار تکاپو را بر آن
افزوده است. زیرا خیلی چیزها در شب هم فعالیت دارند این ترجمه اشکال دارد، زیرا این آیه در صدد
بیان وسعت مالکیت خداست. در آیاتی فرموده: آنچه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست.
اینجا باید پرسید: پس خود آسمان‌ها و زمین از آن کیست؟ در آیه‌ی مذکور، در پاسخ این سؤال
فرشی، زمان را ظرف مملوک‌های خدا قرار داده است؛ بنا بر این «سَكَنَ» در اینجا به معنی
توطن و استقرار است.

ترجمه‌ی حاضر: و آنچه در شب و روز قرار گرفته از آن اوست.

— آیه‌ی ۷ / بقره: «خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً» قهر خدا مهر
بر دل‌ها و گوش‌های ایشان نهاده و بر دیده‌هایشان پرده افکنده. مترجم، مفهوم «خَتَمَ» را به
«أَبْصَارَ» نیز سرایت داده‌اند. ولی این ترجمه نادرست است، زیرا «عَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً» جمله‌ای
مستقل و به صورت مبتدا و خبر است و سخن از «پرده افکندن خدا» نیست، بلکه به خودی
خود پرده‌ای هست.

ترجمه‌ی حاضر: خدا بر دل‌ها و شنوایی‌شان مهر نهاد، و بر چشمانشان پرده‌ای هست ...
— آیه‌ی ۶۰ / زحرف: «وَلَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ» و اگر بخواهیم
قطعاً به جای شما فرشتگانی که در (روی) زمین جانشین (شما) گردند قرار می‌دهیم.
ترجمه‌ی «لَوْ نَشَاءُ» اگر می‌خواستیم است. در این ترجمه، امر ممتنع، ممکن قلمداد شده است.
دو حرف «لَوْ» این به معنی اگر است با این تفاوت که «لَوْ» به معنی اگر، در گذشته است که تحقق
نیافته و «إِنْ» به معنی اگر، در آینده است که وقوع و عدم وقوع آن هر دو محتمل است. لذا

ترجمه‌ی فوق به مفهوم این شده است که موضوع ممکن است واقع شود، در حالی که ترجمه‌ی درست این است: و اگر می‌خواستیم (که البته نخواسته‌ایم).

ترجمه‌ی حاضر: و اگر می‌خواستیم، البته به جای شما فرشتگانی قرار می‌دادیم که در زمین جانشین شما شوند. مفهوم این است که ممکن نبود ما فرشته را پیامبر کنیم.

— آیه‌ی ۳ / کوثر. إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ: دشمنیت خود بی تبار خواهد بود. اشتباه در این است که تبار به آباء و اجداد اطلاق می‌شود و در اینجا مراد نسل انیان است که بعد از اوست. ترجمه‌ی حاضر: البته دشمن توست که بی نسل است.

در برخی ترجمه‌ها شرح داخل پراقتز به جای روشنگری بر ابهام آن افزوده است: — آیه‌ی ۸۳ - ۸۴ / اعراف. فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ: پس او و خانواده‌اش را، غیر از زنش که از زمهری باقیمانندگان (در خاکستر مواد گوگردی) بود نجات دادیم.

ترجمه‌ی حاضر: پس او را با کسانش نجات دادیم، جز همسرش را که از واپس ماندگان شد. — وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا: و بر سر آنها بارشی (از مواد گوگردی) بارانیدیم.

ترجمه‌ی حاضر: و بر سر آنها باران (عذاب) بارانیدیم.

در مواردی بی‌دقتی در ترجمه، مترجم را از هدف آیه دور کرده است. مثلاً در ترجمه برخی آیات، واوهای را زاید دانسته و از ترجمه انداخته‌اند.

آیه‌ی ۷۵ / انعام. وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ: و این گونه ملکوت آسمان‌ها و زمین را به ابراهیم نمایانیدیم تا از جمله‌ی یقین‌کنندگان باشد. می‌بینیم که «واو» از ترجمه حذف گردیده است.

منظور از این واوها، تعدد هدف‌ها است یعنی این امر تنها یک هدف ندارد و حرف واو از وجود معطوف‌های متعددی حکایت می‌کند. یعنی ما به ابراهیم ملکوت را ارائه دادیم برای خیلی از منظورها که یکی از آنها این است که او از اهل یقین باشد.

تذکر: در مورد دلیل ترجمه بسم الله به تفسیر نسیم حیات جلد یک رجوع شود.

ابوالفضل بهرام پور

قم - پاییز ۸۵